การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สงขลา สตูล

THE USE OF INFORMATION TECHNOLOGY IN SCHOOL ADMINISTRATION UNDER THE SONGKHLA–SATUN SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE

อภัสรา ชูหิรัญ
Apassara Choohiran
ศิลป์ชัย สุวรรณมณี
Sinchai Suwanmanee
โรงเรียนนาทวีวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล
Nathaweewittayakom School Under the Songkhla – Satun Secondary Educational Service area Office
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
Faculty of Education Thaksin University
E-mail: 6719970060@tsu.ac.th
E-mail: sinchai@tsu.ac.th

Received: 16 February 2026; Revised: 25 February 2026; Accepted: 23 August 2026

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล 2) เพื่อเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา 3) เพื่อประมวลข้อเสนอแนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2566) เป็นกรอบการศึกษา โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากข้าราชการครูที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการสอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมสงขลา สตูล จำนวน 338 คน ใช้วิธีคัดเลือกแบบตารางสำเร็จรูป Krejci and Morgan (1970) และการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชนิด คือ 1) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) 2) ค่าความเชื่อมั่น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที (t-test) และการทดสอบเอฟ (F-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของ

สถานศึกษา ในภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากที่สุด และการบริหารงบประมาณมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 2) ผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา พบว่าครูที่มีเพศ อายุ ประสบการณ์การปฏิบัติงาน และวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ 3) ผลการประมวลข้อเสนอแนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา พบว่า ผู้บริหารควรวางนโยบายและแผนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้สอดคล้องกับภารกิจงานต่าง ๆ พร้อมทั้งส่งเสริมทักษะด้านเทคโนโลยี จัดหาอุปกรณ์และระบบเทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อให้การบริหารมีประสิทธิภาพ รวดเร็วbและลดภาระงานเอกสาร

คำสำคัญ: การบริหารสถานศึกษา, เทคโนโลยีสารสนเทศ, ผู้บริหารสถานศึกษา

Abstract

The objectives of this research were 1. to study the use of information technology in school administration under the Songkhla–Satun Secondary Educational Service Area Office. 2. to compare the use of information technology in school administration under the Songkhla–Satun Secondary Educational Service Area Office classified by gender, age, educational qualifications, work experience, and school size; and 3. to synthesize recommendations for the use of information technology in school administration. The sample consisted of 338 teachers.

The research instrument was a questionnaire consisting of 60 items on a five-point Likert scale, with a reliability coefficient of .976 for the overall questionnaire. Statistical methods used for data analysis included percentage, mean, standard deviation, t-test, and F-test. The research findings revealed that: 1. The overall and each aspect of the use of information technology in school administration were at a high level. Considering each aspect, academic administration had the highest mean score, followed by personnel administration, general administration, and budget administration, which had the lowest mean score. 2. The comparison results indicated that teachers of different genders, ages, work experiences, and educational qualifications had significantly different opinions at the .05 level. 3. The synthesis of recommendations suggested that school administrators should establish policies and plans for the use of information technology that align with various administrative tasks, promote technological skills, and provide appropriate technological equipment and systems to ensure efficient and rapid administration while reducing paperwork burdens.

Keywords: Educational Institution Administration, Information Technology, School Administrators

บทนำ

ปัจจุบันเทคโนโลยีดิจิทัลและเทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการบริหารจัดการองค์กรทางการศึกษา โดยเฉพาะสถานศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการจัดการศึกษาภาคบังคับและวางรากฐานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีด้านฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ และโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัล ส่งผลให้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาเปลี่ยนจากระบบเอกสารและการดำเนินงานแบบดั้งเดิมไปสู่การบริหารจัดการบนฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศที่มีความรวดเร็ว ถูกต้อง และโปร่งใสมากยิ่งขึ้น (UNESCO, 2021) ในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เทคโนโลยีสารสนเทศถูกนำมาใช้สนับสนุนภารกิจการบริหารในหลายด้าน ได้แก่ การบริหารงานวิชาการการบริหารงานบุคคล การบริหารงบประมาณ และการบริหารทั่วไป อันเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถวางแผน ตัดสินใจ และกำกับติดตามการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดการบริหารสถานศึกษายุคใหม่ที่มุ่งเน้นการใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานในการพัฒนาองค์กรและยกระดับคุณภาพการศึกษา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2564)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 69 กำหนดให้รัฐส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคมและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2560) สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ที่มุ่งพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูงและขับเคลื่อนประเทศด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565) รวมถึงยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561–2580 ที่เน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการลดความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561) อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติยังประสบปัญหาการขาดระบบฐานข้อมูลกำลังคนที่เชื่อมโยงอุปสงค์และอุปทานอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้การวางแผนพัฒนากำลังคนและการบริหารจัดการศึกษาไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในยุคดิจิทัล ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องศึกษารูปแบบการพัฒนาระบบบริหารจัดการข้อมูลและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างบูรณาการ เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ

ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561–2580 มุ่งปรับระบบการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 โดยเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นฐาน และปรับบทบาทครูจาก “ผู้สอน” เป็น “โค้ช” เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุกและการบริหารจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 9 ที่กำหนดให้พัฒนาบุคลากร ด้านเทคโนโลยี

เพื่อการศึกษา และสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการสถานศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2542) กระทรวงศึกษาธิการจึงส่งเสริมการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารโรงเรียนทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ วิชาการ งบประมาณ บุคคล และบริหารทั่วไป เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนและเพิ่มประสิทธิภาพองค์กร (กระทรวงศึกษาธิการ, 2566) นอกจากนี้ นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2567 ยังมุ่งพัฒนาการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ ส่งเสริม Active Learning, STEM และ Coding ควบคู่กับการยกระดับสมรรถนะดิจิทัลของครูและการขับเคลื่อนภาครัฐดิจิทัล เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 อย่างยั่งยืน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2567)

ดังนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล เป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทั้งด้านบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และการเข้าถึงเทคโนโลยี จึงสะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารสถานศึกษาอย่างชัดเจน อีกทั้งยังเป็นพื้นที่ที่มีการขับเคลื่อนนโยบายด้านดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง การศึกษาครั้งนี้จึงมีความสำคัญในการนำข้อมูลไปใช้พัฒนาแนวทางการบริหารสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทพื้นที่และยกระดับคุณภาพการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1) เพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล

2) เพื่อเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การปฏิบัติงาน และขนาดสถานศึกษา

3) เพื่อประมวลข้อเสนอแนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล

วิธีดำเนินการวิจัย

การใชเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมุ่งศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูตามตัวแปรส่วนบุคคล และประมวลข้อเสนอแนะการใชเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1) รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบสอบถามเป็นเครื่องมือหลัก เนื่องจากเป็นวิธีที่เหมาะสมในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำนวน

มากในช่วงเวลาเดียวกัน และสามารถสะท้อนสภาพการการใชเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการบริหารของสถานศึกษาในภาพรวมและรายด้านได้อย่างเป็นระบบ ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยนำมาวิเคราะห์เชิงสถิติเพื่อตอบวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ข้าราชการครูที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล ปีการศึกษา 2568 จำนวนทั้งสิ้น 2,686 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล ปีการศึกษา 2568 จำนวน 338 คน ซึ่งได้มาจากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan

จากนั้นดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยจำแนกตามขนาดสถานศึกษา และทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีความครอบคลุมและเป็นตัวแทนของประชากรได้อย่างเหมาะสม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใชเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษาโดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การปฏิบัติงาน และขนาดสถานศึกษา มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใชเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และ การบริหารงานทั่วไป เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert Scale)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใชเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ จากนั้นนำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach’s Alpha Coefficient) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .976 แสดงให้เห็นว่าเครื่องมือมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยขออนุญาตจากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาการศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล จากนั้นจัดส่งแบบสอบถามไปยังสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาการศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล โดยแจกแบบสอบถามให้แก่กลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่กำหนด พร้อมชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและวิธีการตอบแบบสอบถามอย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความเข้าใจตรงกัน และดำเนินการรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนภายในระยะเวลาที่กำหนด แล้วนำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความครบถ้วนและความถูกต้องก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ วิเคราะห์ระดับการใชเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วแปลผลตามเกณฑ์ที่กำหนด

4.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา จำแนกตามตัวแปรเพศและวุฒิการศึกษา โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test) และจำแนกตามตัวแปรอายุ ประสบการณ์การปฏิบัติงาน และขนาดสถานศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD)

4.3 ส่วนข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) และสรุปเป็นข้อเสนอแนะเชิงพัฒนา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษาต่อไป โดยมีสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย คือ ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา สถิติพื้นฐาน คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ การทดสอบที (t-test) และการทดสอบเอฟ (F-test)

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการใชเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา	n = 338		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	

1. การบริหารงานวิชาการ	4.3604	0.4102	มาก
2. การบริหารงานงบประมาณ	4.2637	0.4704	มาก
3. การบริหารงานบุคคล	4.3323	0.4657	มาก
4. การบริหารงานทั่วไป	4.2896	0.4364	มาก
รวม	4.3176	0.4002	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า การใชเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.3176, S.D.= 0.4002) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.3604, S.D.= 0.4102) รองลงมา คือ การบริหารงานบุคคล ($\bar{X}$ = 4.3323, S.D.= 0.4657) การบริหารงานทั่วไป ($\bar{X}$ = 4.2896, S.D. = 0.4364) และการบริหารงานงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}$ = 4.2637, S.D.= 0.4704)

2. ผลการเปรียบเทียบการใชเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล จำแนกตามตัวแปรเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การปฏิบัติงาน และขนาดสถานศึกษา รายละเอียดดังตารางที่ 2–4

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการใชเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล จำแนกตามตัวแปรเพศ ในภาพรวมและรายด้าน

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา	n = 338				t	Sig
	ชาย (n=111)		หญิง (n=227)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. การบริหารงานวิชาการ	4.3027	0.3895	4.3885	0.4179	-1.183	.071
2. การบริหารงานงบประมาณ	4.2258	0.4117	4.2822	0.4964	-1.104	.271
3. การบริหารงานบุคคล	4.2985	0.4321	4.3489	0.4813	-.934	.351
4. การบริหารงานทั่วไป	4.2523	0.4009	4.3079	0.4526	-1.102	.271
รวม	4.2697	0.3662	4.3321	0.4162	-1.402	.162

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล จำแนกตามตัวแปรเพศ ในภาพรวมและรายด้าน พบว่า ครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล จำแนกตามตัวแปรวุฒิการศึกษา ในภาพรวมและรายด้าน

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา	n = 338				t	Sig
	ปริญญาตรี (n=291)		สูงกว่าปริญญาตรี (n=47)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. การบริหารงานวิชาการ	4.3302	0.4040	4.5468	0.4030	-3.411***	.001
2. การบริหารงานงบประมาณ	4.2497	0.4681	4.3504	0.4806	-1.363	.174
3. การบริหารงานบุคคล	4.3168	0.4685	4.4284	0.4404	-1.527	.128
4. การบริหารงานทั่วไป	4.2790	0.4419	4.3553	0.3994	-1.112	.267
รวม	4.2982	0.4008	4.4362	0.3778	-2.201*	.028

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่า t (t-test) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล จำแนกตามตัวแปรวุฒิการศึกษา พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษาโดยภาพรวมแตกต่างกันที่ระดับ .05 โดยครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี ($\bar{X}$ = 4.2982) มากกว่าครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี ($\bar{X}$ = 4.4362) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล การบริหารงานวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล โดยวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว(One-Way ANOVA) ในภาพรวม และรายด้าน จำแนกตามตัวแปรอายุ ประสบการณ์การปฏิบัติงานและขนาดสถานศึกษา

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา	อายุ		ประสบการณ์การปฏิบัติงาน		ขนาดสถานศึกษา	
	F	Sig	F	Sig	F	Sig
1. การบริหารงานวิชาการ	3.204*	.023	.453	.636	.659	.518
2. การบริหารงานงบประมาณ	3.188*	.024	.271	.763	.179	.836
3. การบริหารงานบุคคล	3.134*	.026	1.078	.342	.186	.830
4. การบริหารงานทั่วไป	1.464	.224	.518	.596	.516	.598
ภาพรวม	3.113*	.026	.427	.653	.227	.197

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล โดยวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) จำแนกตามตัวแปรอายุ ประสบการณ์การปฏิบัติงาน และขนาดสถานศึกษา ซึ่งครูที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานและขนาดสถานศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษาในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และจำแนกตามตัวแปรอายุ ครูที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษาในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ และการบริหารงานบุคคลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ข้อเสนอแนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารสถานศึกษาควรมุ่งพัฒนาระบบสารสนเทศแบบบูรณาการที่ครอบคลุมทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ บุคลากร และงานทั่วไป โดยสนับสนุนการจัดทำฐานข้อมูลและระบบการเรียนรู้ดิจิทัลเพื่อการติดตามผลสัมฤทธิ์ การพัฒนาครู และการยกระดับคุณภาพผู้เรียน ควบคู่กับการพัฒนาระบบบริหารงบประมาณอิเล็กทรอนิกส์ที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ และสนับสนุนการวางแผนอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งควรพัฒนาระบบสารสนเทศบุคลากรเพื่อการติดตาม ประเมินผล และพัฒนาศักยภาพอย่างเป็นระบบ พร้อมส่งเสริมการใช้ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ การประชุมออนไลน์ และการสื่อสารดิจิทัล เพื่อเพิ่มความคล่องตัว ลดภาระงานเอกสาร และยกระดับประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาอย่างยั่งยืน

อภิปรายผล

ผลการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน พบว่า การบริหารงานวิชาการ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงคือ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานทั่วไป และการบริหารงานงบประมาณมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เลือกอภิปราย 2 ด้าน

1.1 การบริหารงานวิชาการ สถานศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและการบริหารงานวิชาการให้สอดคล้องกับยุคดิจิทัล โดยพบว่าเทคโนโลยีช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดทำสื่อ วางแผนการสอน และประเมินผลผู้เรียน ทำให้การดำเนินงานมีความเป็นระบบและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น (ศุภสิริ พัฒนภักดี, 2558) นอกจากนี้ การใช้เทคโนโลยีในการจัดการข้อมูลทางการเรียนการสอนยังช่วยให้ครูและผู้บริหารดำเนินงานได้อย่างรวดเร็ว แม่นยำ และส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับสูง (ทิพวัลย์ นนทเภท, 2559) ขณะเดียวกัน การบูรณาการสื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศยังช่วยยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ในศตวรรษที่ 21 (ณทัชลิดา บุตรดีวงษ์ และลือชัย แก้วสุข, 2562) รวมทั้งเพิ่มความคล่องตัวในการบริหารข้อมูลและการสร้างสื่อดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ (จินตนา จูงใจ และคณะ, 2562; รัตติกาล แนบน่วม, 2567) โดยภาพรวม ผลการวิจัยส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก สะท้อนถึงความมุ่งมั่นของสถานศึกษาในการบูรณาการเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม

1.2 การบริหารงานงบประมาณ ผู้บริหารสถานศึกษาควรบริหารงานด้วยความคล่องตัว โปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยยึดหลักมุ่งผลสัมฤทธิ์และการใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่า เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งนี้ งานวิจัยของฐิติพร สุดสาย (2557) พบว่า การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการบริหารการเงินและงบประมาณช่วยเพิ่มความถูกต้อง แม่นยำ และประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ขณะเดียวกัน ศุภสิริ พัฒนภักดี (2558) และทิพวัลย์ นนทเภท (2559) ชี้ให้เห็นว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศช่วยสนับสนุนการวางแผน ติดตาม และประเมินผลการใช้งบประมาณได้อย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับเอกราช เครือศรี และคณะ (2558) ที่พบว่าการบริหารงานงบประมาณด้วยเทคโนโลยีอยู่ในระดับมาก รวมถึงกวินตรา ชวนลิ่ม (2560) ที่รายงานว่าการบริหารงานบุคคลโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมีประสิทธิภาพในระดับมากเช่นกัน โดยภาพรวมสะท้อนให้เห็นว่า การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหารช่วยเสริมสร้างความโปร่งใส ตรวจสอบได้

2. ผลเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การปฏิบัติงาน และขนาดสถานศึกษา อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 การเปรียบเทียบจำแนกตามตัวแปรเพศ ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน ทั้งในภาพรวมและรายด้าน แม้ว่าเพศหญิงจะมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศชายเล็กน้อย แต่ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สะท้อนให้เห็นว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญเท่าเทียมกันสำหรับครูทุกเพศ เนื่องจากเทคโนโลยี ช่วยเพิ่มความสะดวก รวดเร็ว และประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของเอกราช เครือศรี และคณะ (2558) ที่พบว่าเพศไม่มีผลต่อความคิดเห็นในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้ข้อเสนอแนะสำคัญคือการพัฒนาระบบสารสนเทศที่ทันสมัยและสนับสนุนการทำงานอย่างเป็นระบบ

2.2 การเปรียบเทียบจำแนกตามตัวแปรอายุ ครูที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเฉพาะด้านการบริหารงานวิชาการ งบประมาณ และงานบุคคล ครูที่มีอายุน้อยมักมีทักษะและความคุ้นเคยกับเทคโนโลยีดิจิทัลมากกว่า จึงมีความมั่นใจและปรับตัวกับระบบใหม่ได้รวดเร็วกว่า ในขณะที่ครูที่มีอายุมากอาจต้องใช้เวลาในการเรียนรู้และปรับตัวมากกว่า ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของเอกราช เครือศรี และคณะ (2558) ที่ระบุว่าความแตกต่างด้านประสบการณ์หรือช่วงวัยส่งผลต่อความคิดเห็นในการใช้เทคโนโลยีอย่างมีนัยสำคัญ แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านอายุมีผลต่อมุมมองและการยอมรับเทคโนโลยีในงานบริหาร

2.3 การเปรียบเทียบจำแนกตามตัวแปรวุฒิการศึกษา พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยวุฒิระดับปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าระดับสูงกว่าปริญญาตรี โดยเฉพาะด้านการบริหารงานวิชาการที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 อาจเนื่องมาจากครูระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยที่เติบโตมากับเทคโนโลยีและได้รับการเรียนรู้ด้าน ICT อย่างต่อเนื่อง ขณะที่ครูที่มีวุฒิสูงกว่าอาจคุ้นชินกับระบบการทำงานแบบเดิมมากกว่า ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานของกวินตรา ช้วนลิ่ม (2560) และเอกราช เครือศรี และคณะ (2558) ที่พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลและประสบการณ์ส่งผลต่อความคิดเห็นในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีนัยสำคัญ

2.4 การเปรียบเทียบจำแนกตามตัวแปรประสบการณ์การปฏิบัติงาน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน ทั้งในภาพรวมและรายด้าน โดยกลุ่มที่มีประสบการณ์ 5–10 ปีมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ส่วนกลุ่มที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปีมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องจากครูช่วง 5–10 ปีมีความพร้อมทั้งด้านทักษะเทคโนโลยี และความเข้าใจระบบบริหาร ขณะที่ครูที่มีประสบการณ์มากอาจคุ้นชินกับวิธีการทำงานแบบเดิม ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานของศุภสิริ พัฒนภักดี (2558) ที่ระบุว่าประสบการณ์มีผลต่อการเปิดรับเทคโนโลยี แม้ในบางกรณีจะไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.5 การเปรียบเทียบจำแนกตามตัวแปรขนาดสถานศึกษา พบว่า ครูในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน ทั้งในภาพรวมและรายด้าน

สะท้อนให้เห็นว่านโยบายของหน่วยงานต้นสังกัดส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีอย่างทั่วถึงในทุกขนาดโรงเรียน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อินเทอร์เน็ตและระบบสารสนเทศ ทำให้สถานศึกษาทุกระดับสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้ใกล้เคียงกัน นอกจากนี้การอบรมและการสนับสนุนจากต้นสังกัดมีรูปแบบคล้ายคลึงกัน ส่งผลให้การใช้งานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของกวินตรา ช้วนลิ่ม (2560) และศุภสิริ พัฒนภักดี (2558) ที่พบว่าขนาดสถานศึกษาไม่ใช่ปัจจัยหลักที่ก่อให้เกิดความแตกต่างในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร

3. ผลการประมวลข้อเสนอแนะการใชเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล จากผลการวิจัยการใชเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล อภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 การบริหารงานวิชาการ

ผู้บริหารควรส่งเสริมการพัฒนาระบบฐานข้อมูลวิชาการที่ทันสมัยและเข้าถึงได้สะดวก ซึ่งครอบคลุมทั้งการเก็บข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การเข้าร่วมกิจกรรม ข้อมูลการวิจัย และข้อมูลการฝึกอบรมของครูและนักเรียน เพื่อให้สามารถวิเคราะห์และติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียนและบุคลากรได้อย่างครบถ้วน การนำระบบการเรียนรู้ดิจิทัล (LMS) มาใช้จะช่วยสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานและการเรียนออนไลน์อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรรถพล เผ่ามานะเจริญ (2567) ศึกษาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล พบว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการยกระดับประสิทธิภาพของการบริหารงานวิชาการ โดยผู้บริหารสถานศึกษาควรมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถเลือกใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของชินวัตร เจริญนิตย์ (2564) ศึกษาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา พบว่า การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารงานวิชาการมีผลสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะในด้านการปรับปรุงกระบวนการทำงานและการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีความรู้ ความเข้าใจและทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งปรับปรุงกฎระเบียบและนโยบายให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมยุคดิจิทัล สนับสนุนการบริหารงานวิชาการ นอกจากนี้ ควรสร้างประสบการณ์ที่ดีเพื่อสร้างความผูกพันและดึงดูดบุคลากรรุ่นใหม่ที่เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีเข้ามาในองค์กร รวมถึงพัฒนาความสามารถในการใช้ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) เพื่อวิเคราะห์และตัดสินใจในการบริหารงาน และเปิดโอกาสรับฟังความคิดเห็นจากบุคลากรด้านเทคโนโลยี เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีอย่างเต็มศักยภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของมลฤดีเพ็งสง่า และ มัทนา วังถนอมศักดิ์ (2566) ศึกษาการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล พบว่า การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาในยุคดิจิทัลมีบทบาทสำคัญต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษาโดยเน้นการพัฒนาทั้งด้านเทคโนโลยีและบุคลากร ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูและบุคลากรเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ ข้อมูลข่าวสาร สื่อการเรียนรู้ และบริการต่าง ๆ ของสถานศึกษาได้อย่างทั่วถึงและรวดเร็ว

พร้อมทั้งวางแผน และพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลให้พร้อมต่อการให้บริการและสนับสนุนการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังควรพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้พร้อมต่อการทำงานและการศึกษาต่อในอนาคต เพื่อสร้างกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่อไป

3.2 การบริหารงานงบประมาณ

ผู้บริหารควรสนับสนุนการพัฒนาระบบบริหารงบประมาณอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้าง การเบิกจ่าย และการทำบัญชีได้อย่างอัตโนมัติ ทำให้สามารถติดตามสถานะงบประมาณแบบเรียลไทม์ ลดความผิดพลาดจากข้อมูลคลาดเคลื่อน และเพิ่มความโปร่งใส ตรวจสอบได้ บุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงรายงานทางการเงินได้สะดวกและรวดเร็ว ส่งผลให้การวางแผนและการขออนุมัติงบประมาณในแต่ละโครงการเป็นไปอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้บุคลากรใช้ระบบวิเคราะห์และวางแผนงบประมาณเชิงดิจิทัล จะช่วยคาดการณ์ ความต้องการใช้จ่ายในอนาคต ทำให้การจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาเกิดประโยชน์สูงสุด ลดความเสี่ยงปัญหาการทุจริต และสร้างความน่าเชื่อถือให้กับการบริหารงานของสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมิ่งขวัญ อินต๊ะพิงค์ และคณะ (2567) ศึกษาการบริหารงานงบประมาณในยุคดิจิทัลของสถานศึกษากลุ่มการศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานบริหารงานการศึกษาพิเศษจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การพัฒนาระบบสารสนเทศการเงินออนไลน์ช่วยให้ผู้บริหารและบุคลากรติดตามสถานะงบประมาณแบบเรียลไทม์ ลดความผิดพลาดของข้อมูลและเพิ่มความโปร่งใสในการบริหารงานงบประมาณ ขณะเดียวกัน การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้บุคลากรมีความรู้ในการใช้ระบบวิเคราะห์และวางแผนงบประมาณเชิงดิจิทัล จะช่วยคาดการณ์ความต้องการใช้จ่ายในอนาคตและทำให้การจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษามีประสิทธิภาพสูงสุด

3.3 การบริหารงานบุคคล

ผู้บริหารควรพัฒนาระบบสารสนเทศบุคลากรที่ครอบคลุมตั้งแต่การจัดเก็บข้อมูลส่วนตัว ประวัติการศึกษาและการทำงาน การฝึกอบรม รวมถึงผลการประเมินการปฏิบัติงาน ระบบดังกล่าว ช่วยให้การติดตามความก้าวหน้าและประเมินผลบุคลากรเป็นไปอย่างโปร่งใสและเป็นธรรม อีกทั้งสนับสนุนการวางแผนพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรอย่างตรงจุด ผู้บริหารสามารถใช้ข้อมูลประกอบ การตัดสินใจเชิงนโยบายได้อย่างแม่นยำและมีประสิทธิภาพ การนำเทคโนโลยีมาช่วยจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรรายบุคคล ยังช่วยให้ครูและบุคลากรวางแผนเส้นทางอาชีพของตนเองได้ชัดเจน ส่งผลให้การบริหารงานบุคคลมีระบบ มีความยืดหยุ่น และส่งเสริมการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังสร้างขวัญกำลังใจและความพึงพอใจในการทำงานของบุคลากร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรสุภา บุญทศ (2566) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการใช้งานระบบบริหารงานบุคลากรและเงินเดือน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า แนวทางในการพัฒนาระบบสารสนเทศบุคลากรที่ครอบคลุมข้อมูลส่วนตัว ประวัติการศึกษา การทำงาน การฝึกอบรม และผลการประเมินการปฏิบัติงาน ช่วยให้การติดตามความก้าวหน้าและประเมินผลบุคลากรเป็นไปอย่างโปร่งใสและเป็นธรรม ข้อมูลจากระบบยังสามารถนำมา

วางแผนพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรอย่างตรงจุด ทำให้ผู้บริหารตัดสินใจ เชิงนโยบายได้อย่างแม่นยำและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรรายบุคคลด้วยเทคโนโลยียังช่วยให้ครูและบุคลากรวางแผนเส้นทางอาชีพของตนเองได้ชัดเจน ส่งผลให้การบริหารงานบุคคลมีระบบ มีความยืดหยุ่น ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน และสร้างขวัญกำลังใจรวมถึงความพึงพอใจในการทำงานของบุคลากร

3.4 การบริหารงานทั่วไป

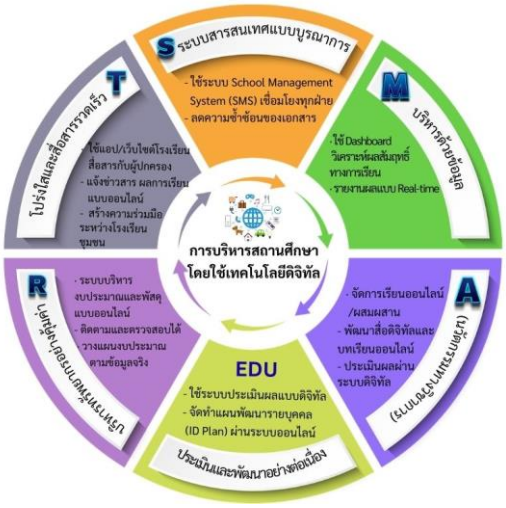
ผู้บริหารควรผลักดันให้มีการใช้ระบบงานสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ การประชุมออนไลน์และการสื่อสารดิจิทัลภายในสถานศึกษาอย่างเต็มรูปแบบ เพื่อเพิ่มความคล่องตัวและประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ระบบดิจิทัลช่วยให้การรับ-ส่งเอกสารราชการและข้อมูลภายในองค์กรเป็นไปอย่างรวดเร็ว ปลอดภัย และตรวจสอบได้ ลดการใช้กระดาษและลดความจำเป็นในการเดินทางการใช้ระบบประชุมออนไลน์หรือ Video Conference ช่วยให้การประชุมดำเนินไปได้อย่างสะดวก แม้ผู้เข้าร่วมจะอยู่ต่างสถานที่ ทำให้การตัดสินใจมีความคล่องตัวมากขึ้น การสื่อสารผ่านช่องทางดิจิทัล เช่น แอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มเฉพาะยังช่วยให้การกระจายข่าวสารทั่วถึงและรวดเร็ว รวมทั้งสามารถจัดเก็บเอกสารและข้อมูลในรูปแบบดิจิทัลเพื่อนำกลับมาใช้ได้ง่าย ส่งผลให้การบริหารงานทั่วไปมีความทันสมัย โปร่งใส และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรสุภา บุญทศ (2566) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการใช้งานระบบบริหารงานบุคลากรและเงินเดือน พบว่า แนวทางการพัฒนาระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ การประชุมออนไลน์ และการสื่อสารดิจิทัลช่วยให้การรับ-ส่งเอกสารราชการ และข้อมูลภายในองค์กรเป็นไปอย่างรวดเร็ว ปลอดภัย ตรวจสอบได้ และลดการใช้กระดาษรวมถึง ความจำเป็นในการเดินทางระบบประชุมออนไลน์หรือ Video Conference ทำให้การประชุมสะดวกแม้ผู้เข้าร่วมอยู่ต่างสถานที่ ส่งผลให้การตัดสินใจคล่องตัวมากขึ้น ส่วนการสื่อสารผ่านแอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มดิจิทัลช่วยให้การกระจายข่าวสารทั่วถึงและรวดเร็ว พร้อมทั้งจัดเก็บเอกสารและข้อมูลเพื่อใช้งานในอนาคตได้ง่าย สอดคล้องกับงานวิจัยของศุภสิริ พัฒนภักดี (2558) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี ชี้ว่าเทคโนโลยีสารสนเทศ ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพความแม่นยำ และความโปร่งใสในการจัดการงานเอกสารการประชุม และการตัดสินใจ สอดคล้องงานวิจัยของทิพวัลย์ นนทเภท (2559) ศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3 พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และดิจิทัลช่วยให้การสื่อสารภายในองค์กรรวดเร็ว ครอบคลุม และตรวจสอบเอกสารได้สะดวก และสอดคล้องกับงานวิจัยของเอกราช เครือศรี (2560) ศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 32 ระบุว่า การใช้ระบบสารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัลช่วยให้การทำงานมีระบบ โปร่งใส และลดข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่

ดังนั้น การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารสถานศึกษาทั้ง 4 ด้าน มีบทบาทสำคัญต่อการยกระดับประสิทธิภาพการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ โดยด้านวิชาการช่วยสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ การติดตามผลสัมฤทธิ์ และการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่อง ด้านงบประมาณช่วยเพิ่มความโปร่งใส ความถูกต้อง และ

ความคล่องตัวในการวางแผนและบริหารทรัพยากร ด้านบุคลากรช่วยให้การติดตาม ประเมินผล และพัฒนาศักยภาพเป็นไปอย่างเป็นธรรมและตรงจุด ส่วนด้านบริหารงานทั่วไปช่วยเพิ่มความรวดเร็ว ความปลอดภัย และความสะดวกในการสื่อสาร การจัดการเอกสาร และการตัดสินใจ ส่งผลให้การบริหารสถานศึกษามีความทันสมัย โปร่งใส มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลอย่างยั่งยืน

องค์ความรู้ใหม่

จากการวิเคราะห์และอภิปรายผลการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา สามารถสังเคราะห์ออกมาเป็น "องค์ความรู้ใหม่" ได้ดังนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากงานวิจัย คือ รูปแบบการบริหารสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศแบบบูรณาการที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล (SMART-EDU Model) ซึ่งประกอบด้วย 6 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ การเชื่อมโยงระบบสารสนเทศทุกฝ่ายเพื่อลดความซ้ำซ้อนและเพิ่มความถูกต้องของข้อมูล การบริหารจัดการโดยใช้ข้อมูลจริงผ่านระบบวิเคราะห์และรายงานผลแบบเรียลไทม์ การพัฒนานวัตกรรมทางวิชาการด้วยระบบการเรียนรู้ดิจิทัลและการประเมินผลออนไลน์ การบริหารทรัพยากรและงบประมาณอย่างคุ้มค่า โปร่งใส และตรวจสอบได้ การสื่อสารดิจิทัลเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครองและชุมชน และการประเมินผลพร้อมพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องผ่านระบบดิจิทัล องค์ความรู้ดังกล่าว ช่วยยกระดับประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษาให้ทันสมัย โปร่งใส คล่องตัว และตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล

สรุป

การวิจัยเรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล สามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานทั่วไป และการบริหารงานงบประมาณ ตามลำดับ

2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การปฏิบัติงาน และขนาดสถานศึกษา พบว่า โดยภาพรวมบุคลากรมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามตัวแปรส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การปฏิบัติงาน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการจำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่า สถานศึกษาที่มีขนาดแตกต่างกันมีระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสถานศึกษาขนาดใหญ่มีแนวโน้มใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในระดับสูงกว่าโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง ซึ่งสะท้อนถึงความพร้อมด้านทรัพยากรและโครงสร้างพื้นฐานที่แตกต่างกันในแต่ละขนาดสถานศึกษา

3. เพื่อประมวลข้อเสนอแนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา ดยภาพรวมบุคลากรมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เมื่อจำแนกตามตัวแปรส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การปฏิบัติงาน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการจำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่า สถานศึกษาที่มีขนาดแตกต่างกันมีระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสถานศึกษาขนาดใหญ่มีแนวโน้มใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในระดับสูงกว่าโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง ซึ่งสะท้อนถึงความพร้อมด้านทรัพยากร และโครงสร้างพื้นฐานที่แตกต่างกันในแต่ละขนาดสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 การบริหารงานวิชาการ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการต่อยอดและพัฒนาระบบฐานข้อมูลทางวิชาการให้มีความเชื่อมโยงและทันสมัย ควบคู่กับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในรูปแบบดิจิทัล เพื่อเปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรได้แลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดี อีกทั้งควรส่งเสริมการอบรมและพัฒนาทักษะดิจิทัลให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี

1.2 การบริหารงานงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการพัฒนา โดยเฉพาะ

การนำระบบเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสรรและบริหารงบประมาณ เช่น ระบบ e-Budgeting และการบูรณาการฐานข้อมูลงบประมาณให้เชื่อมโยงกับแผนงานและผลสัมฤทธิ์ ควบคู่กับการอบรมบุคลากรด้านการเงิน และสร้างความโปร่งใสผ่านการเผยแพร่ข้อมูลออนไลน์ที่ตรวจสอบได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจิยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใชเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล

2.2 ควรศึกษาประสิทธิผลของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

_____. (2566). นโยบายและแนวทางการขับเคลื่อนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษา. กระทรวงศึกษาธิการ.

_____. (2567). นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567. กระทรวงศึกษาธิการ

กวินตรา ช้วนลิ่ม. (2560). การบริหารงานบุคคลโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษา. วารสารการบริหารการศึกษา. 13(2), 45–58.

จินตนา จูงใจ และคณะ. (2562). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการบริหารสถานศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์. 30(1), 77–89.

ชินวัตร เจริญนิตย์. (2564). การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. วารสารบริหารการศึกษา. 17(1), 102–118.

ณทัชลิดา บุตรดีวงษ์, และ ลือชัย แก้วสุข. (2562). การบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศกับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. วารสารครุศาสตร์. 47(3), 65–80.

ฐิติพร สุดสาย. (2557). การใช้คอมพิวเตอร์ในการบริหารงานการเงินและงบประมาณของสถานศึกษา. วารสารการบริหารและพัฒนา. 6(2), 88–101.

ทิพวัลย์ นนทเภท. (2559). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารสถานศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา. 27(1), 55–70.

พรสุภา บุญทศ. (2566). ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้งานระบบบริหารงานบุคลากรและเงินเดือน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. วารสารเทคโนโลยีและการจัดการ. 10(2), 120–134.

มลฤดี เพ็งสง่า, และ มัทนา วังถนอมศักดิ์. (2566). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. วารสารบริหารการศึกษา. 19(2), 15–29.

มิ่งขวัญ อินต๊ะพิงค์ และคณะ. (2567). การบริหารงานงบประมาณในยุคดิจิทัลของสถานศึกษากลุ่มการศึกษาสงเคราะห์ จังหวัดเชียงใหม่. วารสารการศึกษาพิเศษ. 12(1), 33–48.

รัตติกาล แนบน่วม. (2567). การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัล. วารสารการบริหารการศึกษา. 21(1), 1–15.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. (2560). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 134 ตอนที่ 40 ก.

ศุภสิริ พัฒนภักดี. (2558). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษา. วารสารวิจัยทางการศึกษา. 9(2), 40–55.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2566). แนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารสถานศึกษา. กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2564). แนวทางการพัฒนาการศึกษาไทยในยุคดิจิทัล. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561–2580).

อนุพงศ์ อัตถไพศาล. (2558). ศึกษาสภาพการใช้และปัญหาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาของอำเภอเกาะสมุย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1. ภาคนิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. Educational and Psychological Measurement. 30(3), 607–610.

UNESCO. (2021). Reimagining our futures together: A new social contract for education. UNESCO Publishing.